

Anne ja Jarkko Louhelainen: Lapset kasvattavat sijaisvanhempia

Anne ja Jarkko Louhelaisen koti sijaitsee Pohjois-Karjalassa Suhmurassa, noin 20 kilometrin päässä Joensuusta. Kauniiseen itäsuomalaiseen maalaismaisemaan kätkeytyvässä kylässä asuu noin 1000 ihmistä. Suhmurassa on myös oma 100 oppilaan koulu.

Louhelaisten tie Suhmuraan kävi Järvenpään kautta, vaikka molemmat ovat Pohjois-Karjalasta, Juuasta kotoisin.

– Järvenpäässä kävimme Pride-koulutuksen ja aloitimme sijaisperheenä toimimisen, kertoo Anne Louhelainen.

Muutto Pohjois-Karjalaan pisti kuviot uusiksi. Lähihoitajaksi opiskellut Anne työskenteli välillä maatalouslomittajana ja perhekodissa. Kotiin hän jäi nyt 4-vuotiaan pojan synnyttyä.

– Silloin ajattelimme, että voisimme ryhtyä sijaisvanhemmiksi. Kävimme Pride-valmennuksen, sillä ei sijaisvanhemmuuteen voi ihan pystymetsästä hypätä. Pitää olla valmis sitoutumaan vuosiksi. Lapsen lisäksi perheeseen tulevat lapsen vanhemmat, suku ja sosiaalityöntekijät. Oma elämä ei ole enää niin yksityistä, pohtii Anne Louhelainen.

Annelle sijaisvanhemmuus oli tuttua jo kotoa. Hänen vanhemmillaan on vielä 5 sijoitettua nuorta iältään 10-15 vuotta.

– Olin jo muuttanut pois kotoa, kun ensimmäiset lapset sijoitettiin vanhemmilleni. Toki olen koko ajan ollut paljon heidän kanssaan tekemisissä ja lomittanutkin välillä vanhempiani. Usein kysynkin heiltä neuvoa hankalissa tilanteissa.

Salapoliisi ja erotuomari

Kysyttäessä perheen arjesta Anne purskahtaa nauruun.

– Se on yhtä menoa, luovimista ja salapoliisin työtä. Välillä saa toimia erotuomarina ja välillä miettii, että onko tämä

Louhelaisten pähkinät sijaisvanhemmuutta pohtivalle:

- 1) Sitoutuminen, lapsi on luonasi 18-vuotiaaksi asti tai jopa pitempään.
- 2) Oletko valmis siihen, että oma koti muuttuu "työpaikaksi"?
- 3) Onko sinulla varmasti aikaa olla lasten ja nuorten kanssa?
- 4) Tasapuolisuus, jokaiselle lapselle on annettava se mitä tarvitsevat. Jokainen lapsi on yksilö, joka kehittyy eri tavoin. Kaikilta ei voi vaatia samaa.
- 5) Sijoitettua lasta hoidetaan ja hoivataan kuin omaa, mutta silti hän ei koskaan ole oma.
- 6) Kaikilla sijoitetuilla lapsilla on jonkintasoisia ongelmia, joiden kanssa sijaisvanhemmatkin joutuvat painimaan.

oikeasti miun juttu. Mutta aina päätyy siihen, että tätä haluan tehdä. Skarpina saa olla yötä myöten. Pelkästään omien lasten kanssa elämä olisi varmasti rennompaa. Sijaisvanhempi on monien katseiden alla.

Louhelaisten perheeseen kuuluvat 3 biologista lasta, 13-, 4- ja 3-vuotiaat. Sijoitettuna on 4-vuotias tyttö ja elokuun alussa tullut 3-vuotias poika. Kotoa on juuri muuttanut 18-vuotias nuori.

– Minulla on siis kahdet "kaksoset", kaksi 3-vuotiaista ja kaksi 4-vuotiaista, tuumailee Anne.

Perheen isä Jarkko on ollut viikot muualla töissä, mutta aloittaa syksyllä työt lähempänä.

– Olen ollut vähän kuin yksinhuoltajana viikot. Siksi en juuri ole päässyt osallistu-

maan vertaistukiryhmiin. Minun vertaistukiani ovatkin oma äiti ja isä sekä veljeni vaimoineen – heilläkin on sijoitettuja lapsia. Puhuminen on todella tärkeää. Ratkaisuja ei saa jäädä miettimään yksin, korostaa Anne.

Anne Louhelainen toivookin parempia mahdollisuuksia tukeen ja vapaiden pitämiseen.

– Lomituspalveluja pitäisi kehittää. Joskus ihan yhden tai kahden päivän apukin riittäisi. Omat menot ovat aika rajoitettuja. Pää ja kroppa tulisi kuitenkin pystyä pitämään kunnossa. Ja tietysti parempi palkkiokin olisi paikallaan, sillä sijaisvanhempi on "töissä" kellon ympäri.

Tylyys on kaukana

Sijaisvanhemmuus ei Louhelaisten mielestä ole ainakaan tylsä valinta.

– Kahta samanlaista päivää ei ole ja tekemistä riittää. Hyvä puoli on myös se, että lapset voi ottaa reissuille mukaan. Me emme ole pelkästään kasvattajia, vaan myös lapset kasvattavat meitä. Meidän arjessa iloitaan pienistäkin edistysaskelista. Lapset vaativat aikuisen läsnäoloa, rajoja, huolenpitoa, hellyyttä ja rakkautta, korostaa Anne Louhelainen.

– Huonomminkin ajan voisi käyttää kuin lasten kanssa telekkuamiseen, sanoo Jarkko Louhelainen.

Suhmura asuinpaikkana on Louhelaisen mielestä ihan ykkönen, koska liikennettä ei tarvitse varoa.

– Uimapaikat ja koulu ovat lähellä. Vanhin poika ehti aloittaa koulun Järvenpäässä ja vähän harmitteli muuttoa tänne. Mittasuhteet ovat Suhmurassa kuitenkin inhimillisemmät kuin pääkaupunkiseudulla. Olemme omassa rauhassa, silti kohtuullisen matkan päässä harrastusmahdollisuuksista. Kuljetusten järjestäminen vaatii vain vähän logistiikkaa. ●

Kiinnostaako sijaisvanhemmuus? Lisätietoja saat internetistä osoitteesta www.sijaisvanhemmaksi.fi tai Perhehoitoliitosta, puh. 040 310 1440, sähköposti toimisto@perhehoitoliitto.fi.

